

התשע"ז קופ"י

צותק סופי-

פסטיבל הצגות הילדים חיפה

2013

מקום 1- הצגה הלוכה הפרס הצגה הטובה.

פרס השחקנית הראשית-ר'נת מטוב.

פרס המחלאי- ד'ו צדקה.

מחלה מאת: ד'ו צדקה

(קיו מוזיקה 1 מלווה בסירטון אנימציה)

אנה ולב, עומדים וצופים בסירטון אנימציה המוקרן על הקיר בסלון ביתם החדש,
(ת'אור סיכטון אנימציה: אף עבר האפק צפות בדומייה
להקות ציפורים, הן נודדות דרומה. ציפור אחת מתעכבת
ואינה מלפחה להדביק את הלהקה.)

(בוקר, ביתם של אנה ולב)

אנה: זה יפה.

לב: (בשפת סימנים) תודה.

אנה: (בשפת סימנים ובדיבור) אף פעם לא עשית סרט על ציפורים נודדות...

לב: (בשפת סימנים) על ציפור אחת.

אנה: זו שנותרה מאחור?

לב: כן.

אנה: הם יחכו לה?

לב: לא יודע...

אנה: אני רוצה שהם יחכו לה...

לב: נראה...

(פאוזה)

אנה: אני שמחה שעברנו דירה, זה מרגיש כמו התחלה חדשה...

לב: (בשפת הסימנים) אני מקווה שאמצא כאן עבודה.

אנה: אתה תמצא עבודה אבא, היום.

לב: נקווה.

אנה: שלחת להם קורות חיים?

לב: (בשפת סימנים) כן.

אנה: ואת הסרטים שלך?

לב: כן.

אנה: וכתבת שאתה חירש...?

לב: כן.

אנה: בעבודה הקודמת זה הפריע להם...

לב: (בשפת סימנים) אולי הסרטים שלי לא היו מספיק טובים.

אנה: הסרטים שלך מדהימים.

לב: (בשפת סימנים) אולי, אבל עוד לא הצלחתי להשתלב...

אנה: אתה תשתלב, כולם ירצו שאתה תעבוד איתם. תכתוב להם בקורות חיים שאתה

מושלם!

לב: מושלם!

אנה: (צוחקת) ואז באמצע הראיון הם יגלו שאתה חירש...ו... הם יתעלפו!

לב: (עושה הצגה של הלם, ואנשים בורחים ונירתעים) הוא חירש!!! הוא לא שומע!!!

(שניהם מתגלגלים מצחוק)

(אנה מארגנת את עצמה מול מראה בקיר רביעי)

לב: (בשפת סימנים) את מוכנה ליציאה?

אנה: אני כמעט מוכנה!

לב: (בשפת הסימנים) את מתרגשת?

אנה: קצת מתרגשת.

לב: הם מחכים לך.

אנה: שוב פעם יראו לי את הכיתה המיוחדת שלי...

לב: כן.

(פאוזת)

אנה: אני לא רוצה כיתה מיוחדת.

לב: (בשפת הסימנים) כבר דיברנו על זה..

אנה: אני רוצה ללכת לבית ספר לאומנויות.

לב: (בשפת הסימנים) לא!

אנה: למה?

לב: (בשפת הסימנים) זה לא מתאים לנו. את צריכה ללכת לבית ספר המשולב.

אנה: לא רוצה בית ספר משולב. אני רוצה בית ספר לאומנויות.

נרשמתי לבחינות כניסה באינטרנט. (מוציאה את הטפסים ומגישה לו)

(פאזזה)

לב: לא תסתדרי שם!

אנה: אני יודעת לקרוא שפתיים, אני יודעת לדבר.

לב: את תהיי שם בודדה.

אנה: לא איכפת לי להיות בודדה, העיקר שאני אהיה איפה שאני רוצה.

לב: (בשפת הסימנים) את לא כמו כולם.

אנה: למה אני לא כמו כולם?

לב: (בשפת הסימנים) כי את משגעת ומקסימה.

אנה: כל פעם שאתה רוצה להרגיע אותי, אתה אומר לי כמה אני משגעת ומקסימה...

(קיו מוזיקה 2)

לב: כדאי שתזדרזי...

(עומדת לצאת)

אנה: אבא...תעשה בסרט שהציפורים יחכו לה... כי היא לא תוותר...

(יוצאים)

קולות se בית ספר, חן ניכנס.

הילה: חן.. חן.. זה פה. היי.. מה קורה?

חן: מצטער שאיחרתי.

הילה: זה בסדר

חן: הייתי חייב לשים את אח שלי בגן.

הילה: העיקר שהספקת.

חן: זה כאן?

הילה: כן.

חן: מתי אנחנו?

הילה: הבאים בתור. איזה לחץ. אני מתחילה להתרגש. אני לא אצליח להגיע

לסולם.

חן: בטח שכן.

הילה: אולי נחליף שיר?

חן: מה פתאום אף פעם לא מחליפים ברגע האחרון. בואי נעשה חזרה.

הילה: "אני ואתה נשנה את העולם, אני ואתה אז יבואו כבר כולם..."

חן: הילה את קצת ממהרת.

הילה: אני אמרתי לך אני לא מצליחה בסולם

חן: בטח שאת מצליחה. (הילה מתנשפת) יאללה בגדול.

(אנה נוגעת בה)

הילה: כן??

אנה: סליחה איפה בחינות הכניסה?

הילה: (עם גב לאנה) הבחינות פה.

אנה: (שוב נוגעת בגבה של הילה) –סליחה?

הילה: אנחנו פשוט באמצע...

אנה: איפה בחינות הכניסה?

הילה: אמרתי לך, זה שם, מה את חירשת?

אנה: לא ראיתי את השפתיים שלך..

הילה: מה? יו...אני לא מאמינה

חן: מה?

הילה: היא באמת חירשת!!

חן: חירשת? מה יש לה לחפש כאן?

הילה: סליחה (הילה פונה לאנה בדיבור גדול ומוגזם) הבחינות פה אבל צריך לחכות

שיקראו לך.

חן: הילה

הילה: בהצלחה.

אנה: תודה. גם לך

(פונה חזרה לחן להמשיך ולהתכונן לאודישן)

פנינה: אני שמחה שיש כאן יצירתיות ומצב רוח טוב, אבל אנחנו כאן בבחינות.

חן: סליחה.

פנינה: אני מזכירה לכם שאתם נמצאים בבית ספר לאמנויות, אם זה אומר לכם

משהו...

הילה: בטח!

פנינה: חן והילה?

הילה: זה אנחנו!

פנינה: אתה מנגן ואת שרה?

הילה וכן: כן.

פנינה: אתם הבאים בתור. כנסו בבקשה. (הם יוצאים לחדר הבחינות. מבחינה

באנה) שלום! שלום! סליחה?

(אנה נבהלת.)

פנינה: סליחה! פשוט אמרתי כמה פעמים שלום ולא הסתובבת.

אנה: שלום!

פנינה: את לא שמעת אותי?

אנה: לא.

פנינה: מה שמך?

אנה: אנה.

פנינה: אנה. את לקוית שמיעה?

אנה: אני לא לקויה.

פנינה: סליחה?

אנה: אומרים כבדת שמיעה.

פנינה: אה.

אנה: ואני גם לא כבדת שמיעה, אני חירשת לגמרי.

פנינה: אה..כן.. את רוצה אולי לשבת?

אנה: אני לא נכה! את רק צריכה להפנות אלי את הפנים, אני קוראת שפתיים.

פנינה: טוב. (פאזזה, ניכר שפנינה אינה יודעת מה לעשות איתה מחליטה

להתחיל מהתחלה) שלום אני פנינה, המנהלת.

אנה: פנינה. (מראה באצבעותיה את סימונה של פנינה בשפת הסימנים)

פנינה: כן, הרבה פנינה. את מבינה שאת נמצאת פה בטעות.

אנה: למה?

פנינה: כי זה בית הספר לאומנויות, ולצערי אין לנו פה כיתה מיוחדת לכבדי

שמיעה.

אנה: אני רוצה ללמוד בבית ספר לאומנויות.

פנינה: אני מצטערת אבל אין לנו פה את התנאים...

אנה: אני לא צריכה תנאים.

פנינה: בית הספר שלנו לא מותאם ללמד תלמידים כמוך. אנה: באתר של בית הספר לא היה כתוב שאסור לילדים לא שומעים להירשם. פנינה: ודאי שלא.

אנה: אז זאת זכותי.

פנינה: זו זכותך, את צודקת. אבל זה לא יהיה הוגן מצידו לבחון אותך כאשר אין לי את האפשרות לקבל אותך.

אנה: לא איכפת לי.

פנינה: זה לא נתון לשיקולך. זו החלטה של בית הספר..

(קיו מוזיקה 3)

אנחנו נשקול זאת

לב בראיון עבודה נדחה על ידי המראיינת:

שלום! שלום!

קוראים לי לב. לב.

שלחתי לכם קורות חיים, הזמנתם אותי לראיון.

כן, אני חירש. לגמרי חירש, כן.

זה מפריע? לא, יופי!

יש לי פה תיק עבודות. את רוצה לראות את הסרטים שלי? לא

עכשיו.

את רוצה שאספר על החיים שלי? לא עכשיו.

אז מה את רוצה? את חושבת שאני אידיוט?!

(הילה וחן יוצאים מהבחינה)

הילה: היא מחאה לנו כפיים!

חן: טעיתי בשני אקורדים.

הילה: אז מה היא מחאה לנו כפיים! זה אומר שהיינו מעולים!

חן: את היית מדהימה אבל עלית בסולם במקום הלא נכון.

הילה: בטח לא שמו לב.

חן: מה היה לה לרשום במחברת כל כך הרבה?

הילה: היא בטח רשמה שהתקבלנו!

חן: הלוואי!

הילה: לא ראית איך היא הסתכלה עלינו כששרתי את הקטע הגבוה?

חן: לא.

הילה: היא גם הסתכלה עלייך, הרגליים שלה זזו אתך עם הקצב.

חן: באמת?

הילה: כן אני אומרת לך.. אם אנחנו מתקבלים אני מזמינה אותך לדיוט...

חן: מה?

הילה: אמרתי שאנחנו חייבים לעבור!

(פנינה חוזרת ותולה על הלוח את רשימת העוברים לשלב הבא.)

(הילה וכן בודקים האם הם נמצאים ברשימה, אנה בצד מתבוננת בהם.)

הילה: חן הילה... חן הילה... חן הילה... (מאוכזבת) מה?

חן: מה קרה?

הילה: כתוב בחינה חוזרת..

חן: (מסתכל על הלוח) בחינה חוזרת.

הילה: איך זה יכול להיות? היינו ממש טובים

חן: את היית ממש טובה

הילה: גם אתה.. אני לא מבינה מה הבעיה... טוב, תקשיב אנחנו צריכים

להחליף שיר, הוא לא מספיק טוב

חן: זה שיר מצוין זה לא העניין

הילה: אני גם לא מצליחה לשיר אותו טוב

אנחנו צריכים שיר באנגלית, זה בטוח יעבוד!!!

חן: לא, לא צריך לעשות יותר חזרות ואני צריך להתאמן

הילה: המנהלת?

פנינה: כן?

הילה: למה לא התקבלנו?

פנינה: מי אמר שלא התקבלתם?

הילה: כתוב בחינה חוזרת.

פנינה: נכון. אנו רוצים לבדוק שוב את היכולת שלכם לעבוד יחד, הייתה כאן בעייה של הקשבה. ולכן אתם מוזמנים למחר לבחינה חוזרת, והפעם ניבחן אתכם על הקשבה ועבודת צוות. חדר המוזיקה יעמוד לרשותכם פה כל היום.

הילה: רק רציתי...

פנינה: נתראה מחר בשש בערב בדיוק.

(קיו מוזיקה 4)

(חן והילה תוך כדי יציאה.)

הילה: חייבים להחליף את השיר...

חן: השיר היה מצויין.

(חן והילה יוצאים)

(פנינה מבחינה באנה שנותרה לבדה עומדת על מקומה)

פנינה: את עדיין כאן...

אנה: שקלת?

פנינה: מה?

אנה: שקלת?

פנינה: שקלתי מה?

אנה: אני רוצה לעשות את הבחינה.

פנינה: אה... אני לא... לא ממש התפנית לזה היום. והבחינות להיום כבר הסתיימו.

אנה: אז מחר.

פנינה: מחר אנו מקיימים רק בחינות חוזרות למי שלא הצליח היום.

אנה: אז תעשי לי בחינה חוזרת.

פנינה: את תמיד עקשנית כזאת? בואי אנה, שבי. בית ספר לאומנויות זה מקום לא פשוט. הלימודים כאן קשים, ומאד תחרותיים, ובנויים על עבודת צוות. אני חוששת שאת עלולה להיפגע.

אנה: אני יכולה להסתדר עם כל אחד.

פנינה: נדמה לי שאת מתמודדת עם מספיק קשיים כרגע. אני מציעה שתיגשי לבית הספר המשולב, יש שם כיתה מצויינת שמותאמת בדיוק לתלמידים כמוך. אנה: אני רוצה ללמוד כאן. פנינה: אני מצטערת. אבל זה בלתי אפשרי. בהצלחה אנה. אנה: גם אמא שלי הייתה רקדנית. פנינה: אה.. היא עדיין? אנה: לא...אמא כבר...איננה. פנינה: גם היא הייתה?... אנה: לא...אמא שמעה. פנינה: ואבא? אנה: אבא...חירש. פנינה: הוא יודע שאת כאן? אנה: כן. פנינה: אני חושבת שכדאי שאני אדבר איתו. תגידי לאבא שאני מזמינה אותו לפגישה. להתראות אנה.

קיו מוזיקה 5

מעבר אנימציה- ביתם של אנה ולב- אנימציית חלון מוגף על תריסיו,

(בתוך הבית לב מקפל ציפורי נייר.)

ביתם של אנה ולב.

לב: איך היה בבית ספר המשולב?

אנה: טוב.

לב: פגשת חברים חדשים?

אנה: כן.

לב: (מראה לה ציפור) יפה?

אנה: יפה מאד. קיבלת את העבודה?

לב: לא.

אנה: למה?

לב: לא יודע.

אנה: הראית להם את הסרטים ?

אבא: לא...

אנה: רק דיברתם?

לב: כן.

אנה: הם חושבים שהלקוחות לא יבינו אותך...

לב: כן.

אנה: הם טועים. למה אתה מקפל ציפורים?

לב: כדי למכור.

אנה: אתה מוותר?

לב: כן.

אנה: לא. אני לא מסכימה שתוותר. אתה עושה סרטים. אתה צריך לעבוד בעבודה שאתה

אוהב. אתה לא צריך למכור ציפורים ברכבת.

לב: אין ברירה.

אנה: אתה צריך להמשיך לנסות.

לב: אני לא יכול יותר.

(פאוזה)

אנה:מה קרה בסוף לציפור?

(הוא מפעיל את המקרן שלו אנו צופים בסירטון)

(קיו מוזיקה 6 עם סירטון)

הציפור הקטנה נותרה בודדה, היא הולכת ומאבדת אופה,

ומרחק אנניט כבדיט מכסיט את פני השמיים, ורוחות

משקות את מצופה, היא חלשה.

אנה: הם לא חיכו לה.

לב: לא.

אנה: ביקשתי שהם יחכו לה...

לב: (מושך בכתפיו)

(חושך)

(אנה קמה בזריזות ומכינה סנדביץ' לבית הספר, לב קם יחד איתה.)

אנה: בוקר טוב!

לב: אני אבוא איתך היום לבית ספר המשולב. אני רוצה להכיר את המורים שלך.

אנה: זה לא מתאים שתבוא היום אבא.

לב: את מתביישת בי?

אנה: אני לא מתביישת בך. אתה האבא הכי מדהים בעולם!

(מגישה לו את הסנדביץ' ש לו)

לב: טוב...אז לפחות תתני למנהלת את הציפור הזאת.

אנה: בסדר! אני אגיד לה שזאת מתנה מאבא שלי.

קיו מוזיקה 7-פסנתר הופך לרכבת

(בתחנת הרכבת, המנהלת ממתינה לרכבת, לב עומד ומוכר ציפורים בעוד המנהלת

משוחחצת בטלפון הוא ניגש אליה ומציע לה ציפורים, היא פוטרת אותו מעל פניה.)

המנהלת בטלפון:

(המנהלת במיוט)...(שומעים אותה) אבל את מבינה שילדה כזו תלך לאיבוד אצלי? יש לך

מקום בשבילה? אוי נהדר, תודה. אז אני שולחת אותה אליך. תודה! תודה רבה!

(פנינה בחצר בית הספר, נכנסת אנה)

פנינה: שלום אנה.

אנה: שלום!

פנינה: (בשפת הסימנים) בוקר טוב! מה שלומך?

אנה: טוב. (מופתעת משפת הסימנים של פנינה)

פנינה: (צוחקת)הסתכלתי אתמול ביו טיוב ולמדתי כמה מילים בשפת הסימנים. זה פשוט

סיקרן אותי. הבאת את אבא לפגישה?

אנה: לא, אבא בעבודה היום, הוא יוכל לבוא רק בשבוע הבא...

פנינה: לא נורא, במילא זה כבר לא משנה, דיברתי הבוקר עם חברה שלי, המנהלת של

בית הספר המשולב, היא מחכה לך שתבואי לשם ומאד תשמח לקבל אותך. להתראות

אנה, שמחתי להכיר אותך.

אנה: אבא שלח לך מתנה.

פנינה: לי?

אנה: כן. מגישה לה את הציפור

פנינה: (בשפת הסימנים) אוי זה באמת יפה! זאת העבודה של אבא?

אנה: כן. לא!

פנינה: כן או לא?

אנה: אבא שלי הוא עושה סרטים, אבל אף אחד לא מקבל אותו לעבודה, אז הוא מוכר

ציפורים ברכבת.

פנינה: כן. אני מכירה הרבה אנשים שלא עובדים בעבודה שהיו רוצים לעבוד.

אנה: זה בגלל שהוא חירש.

פנינה: תמסרי לאבא תודה ממני...שוב, שמחתי להכיר אותך.

אנה: המנהלת...אני יכולה להיכנס לעבודת הצוות בחדר המוזיקה?

פנינה: אנה, כרגע אמרתי לך, שמחכים לך בבית הספר המשולב.

אנה: אין כניסה לחירשים?

פנינה: סליחה!?

אנה: אבא שלי אומר שבעולם שלכם "אין כניסה לחירשים".

פנינה: אני לא אמרתי דבר כזה.

אנה: כן את כן. את לא נותנת לי להצטרף לעבודת צוות.

פנינה: הייתי שמחה לקבל אותך. אבל אני לא יכולה. אני בעדך! האמיני לי, אני שומרת

עליך.

אנה: אני לא צריכה שתשמרי עלי.

פנינה: אני חושבת שכדאי שתלכי עכשיו הביתה אנה.

חדר המוזיקה

(חן והילה בחדר, חן מנגן)

(חן מנגן, הילה שרה- הם מתווכחים על השיר.)

הילה: חן, חן, אתה לא מקשיב לי.

חן: אבל ככה השיר הולך.

הילה: בוא נתחיל עוד פעם.

(קיו מוזיקה 8 - קרייזי חירשת)

אנה: (נכנסת)- שלום..

הילה: איך הבהלת אותי. (לחן)זאת ה... (לאנה) היי, מה שלומך?

אנה: בסדר

אנה: את צריכה עזרה??

אנה: לא, המנהלת, היא אמרה לי לבוא לפה

הילה: לפה?לחדר מוזיקה?

אנה: כן, לעבודת צוות.

הילה: מה?

אנה: לעבודת צוות

הילה: איתנו??

אנה: כן

הילה:רגע... את עשית אתמול בחינת סולו?

אנה: כן.

הילה: והיום יש לך בחינה חוזרת?

אנה: כן

חן: הם רוצים שנעשה איתך עבודת צוות??

אנה: כן עבודת צוות

הילה: אבל אי אפשר לעשות איתך עבודת צוות...

אנה: למה?

הילה: את יודעת כי את לא...

חן: את יודעת לשיר?

אנה: לא.

הילה: את יודעת לנגן?

אנה: לא.

הילה: היא לא יודעת לעשות כלום!!

חן: אבל שלחו אותה לכאן.

הילה: סליחה רגע..(לוקחת את חן הצידה) מה אנחנו אמורים לעשות אתה?

חן: לא יודע, צריך לעשות אתה משהו.
הילה: אבל היא לא יודעת לשיר ולא יודעת לנגן.
חן: אבל המנהלת שלחה אותה לפה
הילה: זאת נראית לי טעות, צריך לדבר עם המנהלת. סמוך עליי.
(לאנה) זאת נראית לי טעות.. ה... עבודת צוות. המנהלת לא אמרה לנו כלום על זה...
(אנה חוצה את הבמה ומתיישבת)
לחן אני הולכת לדבר עם המנהלת
חן: הילה! המנהלת רוצה לבחון אותנו על עבודת צוות. אם אנחנו לא יכולים לעבוד איתה,
זה אומר שאנחנו לא יודעים לעבוד בצוות. ואז לא יקבלו אותנו.
הילה: אוף...
חן: (מתיישב ליד אנה) אני חן...
אנה: אנה
חן: נעים מאוד אנה.
אנה: חן. (מראה בשפת התנועות גיטרה)
חן: וזאת הילה.
אנה: הילה. (מציירת הילה של כוכב סביבה).
הילה: מה זה?
אנה: כוכבים... את כוכבת. (קמה אליה)
הילה: (חוזרת אחריי אנה) כוכבת!! זה יפה..(חוזרת אחריי התנועה) הילה כוכבת...
כ-ו-כ-ב-ת. (קולטת את שפת הסימנים) רגע...יש לי רעיון!!!! את יודעת לעשות שפת
סימנים? כמו בטלוויזיה בעיגול..
אנה: כן
הילה: מעולה, אז חן אתה תעמוד פה, את תעמדי כאן מקדימה, תעשי שפת סימנים..
אני עומדת באמצע, ברגע שאני נותנת לחן סימן.. (אנה זזה ממקומה מנסה להתקרב כדי
לקרוא את השפתיים של הילה) פה, את צריכה לעמוד פה!! אז כמו שאמרתי חן יחכה
לסימן ממני... (אנה שוב זזה) למה את זזה כל הזמן??? אני נותנת לחן סימן, מתחילה לשיר
ואת תעשי שפת סימנים למה שאני שרה וזאת תהיה עבודת הצוות שלנו, הבנת??
אנה: לא.
הילה: חן תעזור לי...

חן: אני אנגן, הילה תשיר ואת עושה שפת סימנים. מסכימה?
אנה: כן.

הילה: ברור שאת מסכימה, מה עוד את יכולה לעשות?
אנה: אני יכולה גם לא להסכים.

הילה: מה?

אנה: אבל אני מסכימה!

הילה: טוב, יופי, אז אנחנו שרים את קרייזי של סילו, מכירה?
אנה: לא

הילה: לא? חן היא לא מכירה את השיר
חן: אז צריך משהו שהיא מכירה.

הילה: מאיפה נביא עכשיו שיר אחר?
חן: יש לי רעיון! תנחשי.

הילה: נו חן!! נחש.. נוצה... נוצה ברוח, גחלילית. פרפר. פרפרים מכל מיני צבעים. לעוף
לעוף לעוף... תינוק!!

**(עושה בשפת הסימנים את שם השיר, הילה מנחשת עשרה ניחושים שונים, מרגע
לרגע הביטוי הפיזי שלו הולך ומשתבח ככל שהילה לא מצליחה לנחש, לפתע אנה
צועקת)**

אנה: גוזל!

הילה: עוף גוזל!!!

חן: נכון!

הילה: ידעתי! אני מעולה במשחק הזה.

חן: את מכירה את השיר הזה?

אנה: לא

הילה: את לא מכירה את "עוף גוזל"?

אנה: אף פעם לא שמעתי.

הילה: טוב... תיכף תשמעי... חן תנגן את ה... סליחה.. לפעמים אני מדברת שטויות..
אנה: שטויות.

הילה: חן תתחיל!

(חן מנגן את עוף גוזל....אנה מתחילה לתרגם את השיר לשפת הסימנים, הילה שרה)

הילה שרה:

"הגוזלים שלי עזבו את הקן

פרשו כנפיים ועפו

ואני ציפור זקנה

נשארתי בקן

(הילה פונה לאנה)

אנה: אני לא רואה את השפתיים שלך..

הילה: אהה, סליחה.. ככה זה טוב?

אנה: כן

"הגוזלים שלי עזבו את הקן

פרשו כנפיים ועפו

ואני ציפור זקנה

נשארתי בקן

מקווה מאד שהכל יהיה בסדר...

הילה: הכל יהיה בסדר...

אנה: בסדר..

(הילה מתחברת לאנה, מאטה את הקצב ולוקחת ממנה תנועות)

"תמיד ידעתי שיבוא היום

שבו צריך להיפרד

אבל עכשיו זה ככה בא לי פתאום

אז מה הפלא שאני קצת דואג?

(חן והילה שרים יחד, אנה פורחת בתוך ריקוד בימתי עם שפת סימנים)

עוף גוזל חתוך את השמיים

טוס לאן שבא לך

רק אל תישכח יש נשר בשמיים

גור לך.

(הקצב איטי יותר ויותר - אנה והילה במראה עם שפת הסימנים)

אני יודעת שככה זה בטבע,

וגם אני עזבתי קן

אבל עכשיו כשבא הרגע

אז מחניק קצת בגרון, מחניק קצת בגרון..

עוף גוזל חתוך את השמיים

טוס לאן שבא לך

רק אל תשכח, יש נשר בשמיים.."

-ברייק-

(הילה מתחילה למחוא לה כפיים, אנה עם הגב אליהם היא אינה שומעת אותם. הילה

קולטת פתאום שאנה אינה שומעת את מחיאות הכפיים שלהם ושל הקהל, היא ניגשת

כדי להפנות את מבטה ואנה מבחינה במחיאות הכפיים שלה)

אנה: סליחה..

הילה: איך מוחאים כפיים בשפת הסימנים?

(אנה מתביישת ומראה לו את ניפנוף הידיים, חן מתחיל לנופף בידייו והילה מצטרפת)

הילה: לא. לך...(הילה מוחאת כפיים לאנה).

הילה: זה היה יפה. גם את כוכבת.

אנה: תודה.

הילה: תודה לך. תודה גם לך חן.

חן: תודה גם לך "אנה". אני חייב לעוף.

הילה: מה לאן אתה הולך?

חן: לאסוף את אח שלי מהגן. ניפגש ב16:00 לעוד חזרה?

הילה: אז ביי...

חן: ביי, היה ממש טוב..

הילה: כן היה מעולה... ביי...

חן: ביי

הילה: אז נדבר

הילה: חמוד חן.

אנה: את אוהבת אותו?

הילה: מה? מה פתאום...את הולכת הביתה? בואי נלך ביחד? אנה, איך עשית "אוהבת"?

סתם לא חשוב...

(קיו מוזיקה 9 - "עוף גוזל" קצבי שמתחבר לרכבת.)

(אנימציית תחנת הרכבת, לפ עומד ואוכר ציפורים)

פנינה נכנסת וממתינה לרכבת, לב חולף על פני פנינה עם הציפורים שלו היא מזהה אותם ומקשרת אותו כאביה של אנה, היא מחייכת ופונה אליו.

פנינה: שלום!

לב: שלום!

פנינה: אתה אבא של אנה?

לב: אנה. כן.

פנינה: אני פנינה המנהלת של הבית ספר.

לב: המנהלת של הבית ספר!

לב: (מבין בטעות שהיא המנהלת של בית הספר המשולב ושמה לקראתה מאד ולוחץ את ידה)

פנינה: שלום! שלום!...מה שמך?

לב: (מראה על החזה שלו) לב.

פנינה: חולצה? הז'קט שלך התלכלך? הלב? לב! השם שלך זה לב?

לב: כן.

פנינה: לב. זה שם יפה מאד.

לב: תודה!

פנינה: אני פנינה!

לב: (מסמן את שמה בדיוק כפי שסימנה אותו אנה)

(פנינה צוחקת)

לב: אה את המנהלת של הבית הספר המשולב!

פנינה: לא לא, אני לא המנהלת של בית ספר המשולב. אני המנהלת של בית הספר

לאומניות!

לב: אומניות!?

פנינה: כן. אני ביקשתי מאנה שתזמין אותך לפגישה, כדי להסביר לך שלא נוכל לקבל

אותה.

לב: רגע! לאט. בבקשה!

פנינה: סליחה. אני אמרתי לאנה שלא נוכל לקבל אותה אצלנו. אבל סידרתי לה מקום בבית הספר המשולב מחכים לה שם. סליחה, הרכבת שלי... תודה על הציפור ששלחת לי! שמחתי להכיר אותך.

(קיו מוזיקה 10 - רכבת יוצאת שמתחברת לעוף גוזל.)

(יוצאת)

אנא ציית בית -

חלון בית מולץ וסלר, efa ניתן לראות דרכו דבר.

אנה בבית מתאמנת בצעדי ריקוד ובשיר עוף גוזל... לב נכנס הביתה

(לב ניגש ומחבק אותה חיבוק דוב)

לב: (אינו עונה) אני רוצה שתתנהגי כמו חירשת.

אנה: אבל אני מתנהגת כמו חירשת.

לב: את מתנהגת כמו שומעת.

אנה: אבל אני לא שומעת.

לב: כי הם לעולם לא יתנו לך להיות כמוהם.

אנה: אני לא רוצה להיות כמוהם.

לב: אז למה את מתנהגת כמוהם?

אנה: אני לא מתנהגת כמוהם, אני מתנהגת כמו שמתחשק לי.

לב: את מדברת כמוהם

אנה: אמא לימדה אותי לדבר.

לב: אמא לא לימדה אותך לשקר!

אנה: אני לא משקרת!

לב: הלכת לבית הספר לאומנויות!

(פאוזה)

אנה: רציתי לנסות איך זה.

לב: ואיך זה היה?

אנה: טוב.

לב: עוד פעם את משקרת. זה ניגמר. מחר את הולכת יחד איתי לבית ספר משולב.

אנה: לא רוצה.

לב: את חירשת!

אנה: אני יודעת שאני חירשת.

לב: את מתביישת במה שאת!

אנה: זה אתה שמתבייש בי! אני רוצה לחיות!

לב: הם יפגעו בך.

אנה: הם לא עשו לי שום דבר רע!

לב: הם לא אוהבים אותנו.

אנה: אף אחד לא אוהב מישהו שהוא לא מכיר. אם אני רוצה שיאהבו אותי אני צריכה

שיכירו אותי.

לב: את כל מה שיש לי בעולם הזה.

אנה: גם אתה כל מה שיש לי בעולם הזה. אני אוהבת אותך.

לב: (אנה עומדת לצאת) לאן את הולכת?

אנה: אני הולכת לפגוש את החברים החדשים שלי.

לב: אני לא ארשה לך ללמוד שם.

אנה: ולהיפגש איתם אתה מרשה לי? או שאולי אני חיה בתוך בית כלא? (יוצאת)

קיו מוזיקה 11

הושך.

(אנימציית חדר המוזיקה)

(חן מנגן לעצמו סולו גיטרה של "אני ואתה נשנה את העולם". אנה נכנסת.)

חן: הי.

אנה: הי.

חן: סולו טוב, זייפתי קצת...טוב שאת לא שומעת....סתם...

(אנה מניחה את התיק ומתקרבת מעט.)

חן: נחכה להילה ואז נתחיל.

אנה: בסדר.

(חן חוזר לנגן, אנה מתקרבת, מתיישבת ומניחה את ידה על צוואר הגיטרה.חן)

לא מבחין ואז מבחין ביד שלה, אנה מורידה את ידה במבוכה)

אנה: יפה.

חן: מה?

אנה: הסולו.

חן: איך את יודעת?

אנה: מרגישה.

חן: אתה מה שאני מנגן?

אנה: אתה לא מרגיש?

חן: בטח שאני מרגיש

אנה: אז גם חירשים מרגישים.

חן: את יודעת...עד גיל שתים עשרה אני לא ראיתי.

אנה: אז איך פתאום התחלת לראות?

חן: הסתפרתי.

(מניחה את ידה, הוא מנגן והיא מתנועתת בקצב)

חן: את מרגישה את ההבדל בין הצלילים?

אנה: כן.

חן: זה לחן של שיר. (שר) "אני ואתה נשנה את העולם".

חן: את מכירה?

אנה: לא.

חן: היית רוצה לנסות לשיר?

אנה: יש לי קול מצחיק.

חן: אז מה, זה רק שנינו פה. בואי ננסה

אנה: אתה מבטיח שלא תצחק?

חן: מבטיח שכן, אם יהיה מצחיק.

(שרים)

(הוא מנגן את המשפט הראשון של "אני ואתה נשנה את העולם")

(חן מנגן)

חן ואנה: (שר יחד איתה) "אני ואתה נשנה את העולם אני ואתה אז יבואו כבר כולם,

אמרו את זה קודם לפני , לא משנה, אני ואתה נשנה את העולם."

אנה: אני לא יכולה

חן: בטח שכן. בואי ננסה עוד פעם. אני ואת ביחד. (אנה שרה)

חן: טוב!! טוב..

(חן מרים את ידיו ומנופף מחיאות כפיים לאנה,)

הילה: (מבחוץ) היי!

(מבחינה באנה ליד המיקרופון)

הילה: סליחה על האיחור, אמא שלי משגעת אותי!

אנה: גם אבא שלי!

הילה: יפה השימלה שלך.

אנה: גם החולצה שלך.

הילה: לא אוהבת אותה.

אנה: למה?

הילה: אמא שלי קנתה לי. תקשיבי מה חשבתי על עוף גוזל...תזכירי לי איך עושים גוזל?

חן: גילינו משהו משוגע.

הילה: מה?

חן: אנה יכולה לשמוע מוזיקה.

הילה: חן! אנה לא שומעת כלום!

חן: אנה יכולה להרגיש מוזיקה.

הילה: מוזיקה צריך לשמוע...

חן: היא מרגישה את הצלילים. ממש עכשיו גיליתי את זה.

הילה: באמת?

אנה: כן.

הילה: מגניב! תקשיבי חשבתי על משהו בעוף גוזל...אולי נעלה מלמטה לאט לאט.. אז

נעלה עד למעלה עם הכנפיים.. מה את אומרת.. את חושבת שזה יפה?

חן: הילה, אני רוצה שאנה תשיר איתנו.

הילה: בסדר, אני חוזרת אתה על התנועות...

חן: אני רוצה שנחליף שיר.

הילה: מה?

חן: אני רוצה שנעשה עם אנה את "אני ואתה נשנה את העולם".

הילה: אבל כבר עשינו אותו בבחינה הראשונה וזה לא עבד. קבענו שעושים "עוף גוזל".

חן: אז נעשה את שניהם. זה רעיון מדהים.

הילה: בשביל מה?

חן: בשביל שאנה תוכל לשיר.

הילה: אבל אנה היא חירשת! היא לא יכולה לשיר!

חן: היא לא יכולה לשיר כמוך, אבל היא יכולה להשמיע צלילים מיוחדים שאת לא יכולה להשמיע!

הילה: אני יכולה להשמיע כל צליל.

(אנה ניגשת לחן ומסמנת לשלילה לחן)

חן: תקשיבו, ככה השיר יישמע כמו שאף פעם לא שמעו אותו, הבוחנים ישתגעו מזה.

הילה: קבענו שאני שרה והיא עושה שפת סימנים!

חן: גם את תשירי. שלושתנו נשיר!

הילה: חן זאת הבחינה הכי חשובה שלי, אני חייבת להתקבל. אני לא .. אני לא יכולה לשיר איתה.

חן: בואי ננסה

הילה: לא רוצה!

חן: הילה... טוב די נימאס לי. הגיע הזמן שגם את תקשיבי לי קצת.

הילה: אתה שמעת את הקול שלה???

חן: גם הקול שלך לא כזה יפה כמו שזה נדמה לך.

הילה: ואתה לא מנגן כל כך טוב כמו שאתה חושב.

בגללך גם נכשלנו במבחן הראשון.

חן: נכשלנו בגלל שזייפת וצרחת כמו אני לא יודע מה.

הילה: כי אתה טעית באקורדים.

חן: כי את לא הקשבת לקצב.

הילה: כי אתה לא יודע לתת אותו.

חן: כי את לא מסוגלת לשיר.

הילה: אתה הנגן הכי גרוע ששמעתי בחיים שלי.

חן: את הזמרת הכי גרועה ששמעתי אי פעם.

אנה: אתם לא צריכים לריב בגללי.

(פאזזה)

הילה: אבל זה בגללך! את יכולה לשיר? תשירי!

למה באת לפה בכלל? את חירשת! לכי לבית ספר לחירשים שלך.

חן: עזבי אותה! די!

פנינה: אתם השתגעעתם? מה הצרחות האלו? מישו מוכן לומר לי מה מתרחש כאן? אני

מבינה. אתם שניכם משוחררים הביתה...

חן: אבל יש לנו תיכף בחינה...

פנינה: אין צורך בזה. אני לא רואה פה אף אחד שמתאים ללמוד בבית ספר לאומנויות. צאו

החוצה בבקשה

אנה, מה את עוד עושה כאן?

אנה: כלום.

הילה: זה לא הוגן

פנינה: סליחה?

הילה: זה לא הוגן שביקשת שנעשה עבודת צוות עם חרשת.

פנינה: צאו בבקשה. (הם יוצאים)

פנינה: את אמרת לחן והילה שאני שלחתי אותך לעשות איתם עבודת צוות?

אנה: כן

פנינה: למה?

אנה: רציתי להראות לך שאני יכולה.

פנינה: יכולה מה? (אנה: שאני..) לשקר? וזה אחרי שניסיתי לעזור לך?

אנה: אבל...

פנינה: ביקשתי להיפגש עם אבא שלך. לא הבאת אותו. סידרתי לך מקום בבית הספר

המשולב, בית ספר שחירשים מכל הארץ מתחננים להתקבל אליו, ואת הלכת מאחורי גבי,

השתמשת בשם שלי, ושיקרת? ואת כל זה את חושבת שמותר לך כי את חרשת?

אנה: אנחנו עשינו עבודת צוות...

פנינה:אנה! את פגעת בי, בעצמך, בחן ובהילה. החירשות לא מקנה לך את הזכות לא

להקשיב לאחרים! כמו שחשבתי את לא מתאימה לבית הספר הזה. קחי את הדברים שלך

וצאי.

(ריקוד - אנה יוצאת, פנינה נותרת המומה)

(קיו מוזיקה 12- לב עם סולו גיטרה.)

(לב בתחנת הרכבת, אנה מגיעה אליו לשם)

אנה: אני רואה, אני הולכת, אני מרגישה, זה הרבה, אני לא צריכה גם לשיר ולרקוד.

(אבא קולט אותה, היא נופלת בחיקו, בוכה, מתרוממת לוקחת את מובייל הציפורים ועומדת למכור)

(לב מוביל את אנה לפייטה על הפודיום.)

(חן חוצה במהירות את הבמה.)

הילה: חן! חן!

חן: לא רוצה לשמוע אותך.

הילה: אתה מוכן להקשיב לי רגע?

חן: לא!

הילה: אני יודעת שהגזמתי.

חן: אם לא היית משתוללת שם כל זה לא היה קורה.

הילה: גם אתה לא היית מי יודע מה רגיש.

חן: הייתי הכי רגיש שרק אפשר. רציתי לתת לאנה פעם אחת בחיים...

הילה: אני יודעת מה רצית... אבל אני פשוט פתאום הרגשתי מין לחץ כזה, כאילו

היא לוקחת לי את כל תשומת הלב שלך... גם אני מחבבת אותה, מאד.

אבל זה לא יכול להיות על חשבוני ועל חשבון הכישרון שלי. אנחנו לא

אשמים שהיא חירשת.

חן: גם היא לא אשמה בזה.

הילה: ברור שלא. אבל היא שיקרה אותנו חן, חן... אני רוצה להתקבל לבית ספר

הזה. וגם אתה רוצה. אני

רוצה שנעשה את זה ביחד, רק אתה ואני. חן

תקשיב לי... אז לפחות תסתכל עלי! רק תסתכל עלי! בבקשה! אתה לא

מבין?

חן: מה? אני הכי חשובה בעולם.. אני דואגת רק לעצמי. אני הכי מעצבנת.

שמעתי אותך מספיק. תודה.

הילה: תקשיב לי! בבקשה!

(הילה ממשיכה בשפת הסימנים)

חן: אני... אוהבת... (פאזזה) זה נראה לך מתאים עכשיו?

הילה: זה תמיד מתאים!

חן: גם אני (שפת סימנים) (מתחבקים) מה נעשה? עכשיו הכל אבוד.

הילה: אנחנו ניגש מחר שנינו אל המנהלת, סמוך עלי.

(חושך)

(קיו מוזיקה 13)

בוקר למחרת

(אנה ולב בבית)

לב: שמת ליך בתיק מחברות, עפרונות, וקצת כסף.

אנה: אתה כועס עלי ?

לב: זה לא ניגמר. אבל את חייבת לגשת ולעשות את מה שסיכמנו.

אנה: אני מתביישת.

לב: אני אבוא איתך. אחר כך נלך יחד לבית ספר המשולב.

(קיו מוזיקה 14)

המנהלת מקבלת את פניהם של חן והילה, ומכניסה אותם למישרדה. היא מבחינה בלב ואנה המתקרבים.

פנינה: שלום לב.

לב: שלום!

פנינה: שלום אנה.

לב: אנה, היא סיפרה לי מה היא עשתה אתמול.. (פאזזה) אני מבקש סליחה בשמה.

פנינה: אני חושבת שאנה יודעת לבקש סליחה בעצמה

אנה: סליחה.

פנינה: אני מקבלת את הסליחה שלך.

לב: (לאנה בשפת סימנים) תודה.

אנה: תודה.

לב: אנחנו הולכים לבית הספר המשולב.

פנינה: יופי, שיהיה לך בהצלחה. אנה, יש כאן עוד שני אנשים שאת חייבת להם התנצלות.

חן? הילה? בואו רגע בבקשה. הם הגיעו הנה הבוקר כדי לבקש הזדמנות נוספת לעשות את

הבחינה

אנה: ואת מסכימה?

פנינה: אני שוקלת את זה.

אנה: הילה, חן, אני שיקרתי לכם אתמול,

(קיו מוזיקה 15)

המנהלת לא אמרה לי לבוא לעשות איתכם עבודת צוות, אני המצאתי את זה. רציתי

להראות לה שאני יכולה. סליחה. (להילה) בהצלחה

בבחינה. (פונה ללכת וחוזרת)

והילה, אפילו שאני לא שומעת, אני יודעת שאת שרה מאד יפה.

הילה: תודה.

חן: אנה.. אבל את יכולה! היא באמת יכולה. היא שרה איתי אתמול, ורקדה עם הילה וזה היה הדבר הכי יפה שראיתי בחיים...
פנינה: חן, אנה צריכה ללמוד במקום שמתאים לה.

(חן מתחיל לנגן, הילה מתחילה לשיר, אנה עושה את שירת הברבור של עוף גוזל.)

פנינה:(מוחה דמעה) חן, הילה, הבוחנים ממתינים לכם.
אנה, נדמה לי שהבוחנים ממתינים גם לך.

(אנה פונה ללב)

קיו מוזיקה 17

(פנינה, חן, אנה, והילה יוצאים, לב יוצא,)
(תמונת הציפור עולה בפיד.)

הציפור בודדה בשמיים, לרקת הציפורים חולצת וצוטפת אותה
וכופס יחד צפיט דרומה. קרן חמה מאירה את השמיים.

קיו18- השתחוויה..- אני ואתה נשנה את העולם.

סוף!